

SİNAN ÖZEN:

“Bana dayatılanı değil seçtiğim hayatı yaşarım”

SİNAN ÖZEN'DEN KİLER MAGAZİN OKUYUCULARINA MESAJ VAR:

“KİLER OKUYUCULARINA SEVGİLERİMİ SUNUYORUM. YÜREĞİ SEVGİYLE DOLU BÜTÜN SAĞDUYULU OKUYUCULARIN BU SOHBETE KULAK VERECEKLERİNE İNANIYORUM. SEVMekten VAZGEÇMEYİN, AŞKI YAŞAYIN. AMA SADECE SEVGİLİYE DUYULAN AŞKI DEĞİL, AŞKIN HER TÜRÜNÜ... YAPABİLDİĞİNİZ KADAR DA İYİLİK YAPIN. BİR GÜN MUTLAKA SİZE DÖNER”

23

‘Üçüncü sanat yılına 16’ncı albümü ‘Usta’ ile merhaba diyen Sinan Özen, bu zaman zarfında dinleyiciyle kurduğu ilişkiden son derece memnun ama ülkemizdeki müzik piyasasına yönelik eleştirileri var. Eleştirileri bununla da sınırlı değil. Tarih boyunca sadece teknolojinin geliştiğini, insanlık için ise aynı şeyin söylenemeyeceği düşüncesinde. Kiler Magazin okuyucularıyla bu düşüncesini paylaşan Özen, daha çok sevgi ve daha çok yardımlaşma mesajı gönderdi.

Türk sanat müziği öğrenimi gördünüz. Sonra?

Evet Türk sanat müziği ana branşım. Ama Türkiye’de değişim var ve sanatçı da bu değişim içinde kendisini değiştirmek zorunda. 20 yıl önceki müzikle devam edemezsiniz. Siz de dünyadaki değişime müzikalite anlamında ayak uydurmak zorundasınız. Bazıları eskinin daha iyi olduğunu söyleyecektir, söylesinler, ama biz hep yeniyi bakalım. Ama burada temel bir şey var;

aşk ve sevgi. Onlar asla değişmez, sadece anlatım şekli değişir.

Siz müziğinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

Ben bir yorumcuyum, enstrumanistim, söz yazıyorum, beste yapıyorum. Sinan Özen tarzının iddiası şu, ben yorumcu olduğum için her tür şarkıyı yorumlayabilirim. Yani beni bir yere ait görmeniz sizin düşünceniz. Bu, beni sınırlamıyor, benim sınırlarım sonsuz. Çünkü bir yorumcu olarak kendimi sürekli geliştiriyorum. Müziğimin tarzını tanımlamak gerekirse, her tarzı içinde taşıyan evrensel ve popüler bir müzik yapıyorum. İddialıyım aslında. Aynı albümün içinde halk müziği de, Türk hafif müziği de, Batı müziği de, pop veya arabesk de okuyorum. Onun için de adım ‘usta’. 22 yıldır sanat aşkıyla müzik yapıyorum, üstelik de Türkiye şartlarında... Ömrümü verdiğim müzik hayatımda 23’üncü yıla giriyorum.

“Annem ev hanımı, babam hayatını
tırnaklarıyla kazanmış bir insan. Bizleri,
hakkımız olmayana göz dikmemek,
kimsenin hakkını yememek üzere
yetiştirdiler. Bir konserimde şunu yaşama
mutluluğuna eriştim: Babam en önde
oturuyordu. Seyirciler ‘Sinan’ diye
bağırarak alkışlarken onun ne kadar
gururlandığı gördüm. Alkışları
kestim, teşekkür ettim, ‘Bu alkışları
bana değil, şurada oturan babama
istiyorum. O olduğu için ben varım’ dedim.”

Türkiye'nin koşulları müzisyenler için zor mu?

Türkiye'nin, müzisyenler için, Batı'da olduğu gibi koşulları yok. Orada müzisyenlerin özel stüdyoları var ve o stüdyolarda neredeyse kamp kuruyorlar. Bizlerse İstanbul trafiğiyle boğuşuyoruz. Yani ülkemizde bir altyapı sorunu ve ötesi var. Böyle baktığınızda Türkiye'de sanatçılar bu şartlarda çok şey başıyorlar. Üstüne üstlük bir de haklarını alamıyorlarsınız. Oysa ben para kazanacağım ki, yine bu işe yatırım yapayım. Düşünün ki Kiler Market'e müşteriler geliyor, alışveriş yapıyor ama para vermeden gidiyorlar.

Peki bu konudaki mücadeleler sonuç vermedi mi?

Böyle bir mücadele 40 çatı altında olmamalı. Kendilerini gönülden ortaya koymuş, bu işten bir beklentisi olmayan, hak korumak isteyen insanların bir araya gelmesi lazım. Müzik sektörü tek çatı altında birleşmek zorunda...

Türkiye'de temizlik şart... Kiler nasıl bizlere en iyi ürünleri sunmak için çalışıyorsa, biz de sanatın en güzelini sunmak istiyoruz. Ama sektörde ciddi sıkıntılar var; tekelleşme, gruplaşma, ahbap-çavuş ilişkileri... Kimseye bir diyet borcum olmadığı için böyle konuşabiliyorum. Tabii, doğrucu Davut olunca sevmeyenin de çok oluyor. Devrana uymanız isteniyor ama ben huzurlu uyumak istiyorum.

Ne yapmanız isteniyor?

Ahbap-çavuş ilişkileri kurmanız isteniyor. Halbuki sanatçı aramaz, bir gazeteciyi arayıp da "Benim haberimi yap" demez, sanatçı aranılmalıdır.

Biz bugün varız, yarın yokuz. Ben bir çakıl taşı atıyorum; gelecek yıllarda müzik sektörüne emek verecek genç kardeşlerimin müziği müzik gibi yapmaları için istiyorum bunu.

Nasıl bir yol öneriyorsunuz gençlere?

Benim yolum zor. Sabır, özveri ve mücadele var bu yolda. Popüler olmak uğruna her şey mübah değil, çıplaklık yok, kolaycılık yok. Bu sektörde gerçekten müzik adamları var sektörümüzde. Sadece müziğiyle var olan, hem aranjör hem de söz yazar çok değerli sanatçı kardeşlerim var ama daha da çoğalmaları gerekiyor. Görsellik elbette olacak ama, bakıyorsunuz, sesi yok. Stüdyo teknolojiyle sunmuşlar ve diyorlar ki "Çok iyi bir sanatçı". Halbuki şarkı tuttu, sesi tutmadı. Bu ayrımı yapabilmeliyiz. Gazeteci arkadaşlar "Çekinmiyor musunuz bunları söylerken?" diyor. "Niye çekineyim? Çok çok beni yazmazsınız. Zaten 22 yıldır böyle" diyorum. Ama buna rağmen benim milyonlarca dinleyicim var. Sürekli, medyada olanlara göre, konserlerimin nasıl o kadar dolu olduğu merak ediliyor. Çünkü Türkiye'nin yüzde 90'ının yansıması olduğuma inanıyorum. Herkesin ortak değerini paylaşıyorum. Sosyal adalet, hakça paylaşım, insanların düşüncelerini özgürce söyleyebileceği bir yaşam istiyorum. Bunu müziğimde de savunuyorum. Sizin bana dayattığınız değil, kendi özgür irademle seçtiğimi yaşamak istiyorum. Bu duyguyu dinleyicilerime olabildiğince aktarıyorum, yansımalarını da konserlerimde alıyorum.

"Yabancı ülkeler bizi sevmiyor" diye düşünmekten vazgeçelim, önce kendimize "Biz birbirimizi ne kadar seviyoruz?" diye soralım. Dili, dini, ırkı ne olursa olsun birbirimizi kabul edebiliyor muyuz? Ediyorsak, bizden büyük millet olamaz.

Toplumsal ortak düşüncesi de temizlik. Sizin karnınız tokken sokaktaki aç insandan hüznlenmiyorsanız, toplumun acısını biraz olsun hissetmiyorsanız, siz insan olamamışsınız demektir. Hayata böyle bakıyorum, müzikte de bunu anlatmaya çalışıyorum. Herkesin sorumlulukları var.

USTA'NIN 'USTA'SI

Sinan Özün'in son albümü 'Usta'nın yapımcısı Sinan Müzik, dağıtımıcısı Çınar Müzik.

Özen'in koyalet tasarımı kız kardeşi Selma Özün'e ait. Aranjörliğini Emre Bayar, Erhan Bayrak ve Özgür Yedievli'nin yaptığı albümde (?) Suel Ersoy, Murat Güneş, Güven Saran ve Aslı Güngör'ün besteleri de var. Sinan Özün, tanıtımını Gamze Karaman, prodüktörlüğünü Hızır Özün'in yürüttüğü albümün 15'inci günü yaptığımız söyleşide, internetteki ilgiden memnuniyetini dile getirdi. Henüz o gün yayınlanan klip internete paylaşımaya başlanmamıştı bile.

En çok severek çalıştığınız parçalar?

Hepsi, sekizde sekiz. "Tam usta albümü olmuş" diyorlar. Zaten şarkıları hissetmezsem okuyamıyorum. Şarkının içine girememişsem, "Bugün okumuyorum" derim, okumam. "Lay lay lom" şarkılar tamam da, duygusal şarkılarım hepsinde yoğunlaştım. "Lay lay lom" şarkılar bir mağazanın vitrini gibidir. Onlar mutlaka olmalı. Çünkü onlar sizi dükkana çağırır, dükkana girdiğinizde de asıl malları görürsünüz.

Bu albümün "lay lay lom" şarkısı hangisi?

"Kaldır elleri ince belleri", "Teessüf ederim"... Albüme çok güveniyoruz. Şimdiden hit olmaya başlayan şarkılar var. Sevmediğim hiçbir şarkıyı albüme koymam. Bu kadar yalıtılmış birikimde, titizlikle karar veriyorum.

"TİYATRO DA OLUR, DİZİ DE"

Bir tiyatrodan da rol aldınız. Neler hissettiniz?

Evet. Üç sene önce bir yıl süreyle oynadım. Abdullah Şahin'in oyunuydu. Birkaç karakteri canlandırdım. Tiyatroya sevdalı bir adamım, hep yapmak istemişim.

Aradılar, "Oynar mısın?" dediler, "Tabii" dedim. Yine fırsatım olsa, yine yaparım. Provalarımız her gün, oyun haftada iki gündü. Bazı küçük roller olmak üzere dört karakteri canlandırdım. Bu deneyimden amacım kendimi keşfetmekti, bu da bir fırsattı.

Müzik çalışmalarınızı engelledi mi?

İşte sanat budur, özveridir. Ben sokakta insanlar beni tanırsın diye müzik yapmıyorum. Sanatı sanatıyla yaparsın ve yüksünmezsin.

Tiyatro sahnesindeki duygu nasıldı?

Çok şahaneydi. Sahnede de o duyguyu yaşadığım için biliyorum. Konser sahnesindeki de benzer bir duygudur. Birebir tepkiyi alıyorsun. Yaptığın her şeyin etkisini seyircinin yüzündeki tebessümde hissediyorsun.

Birkaç karakter?

İki karakterle girdim ama dört karakter oynadım. Bazıları küçüktü. Güzelci.

Ezberlemekte zorlandınız mı?

Şarkıcılık tarafım olduğu için ezber yapmaya alıştım. Gerçi zaman zaman şarkıları unutmuşum da olur. Samimiyet önemli. Benim bir doğaçlama yeteneğim var. Unuttuğumda, anında kafamdan yazabiliyorum. Hoca da en çok o tarafımı sevdi.

Yine teklif gelirse?

Seve seve oynarım... Nitekim fırsatlar var ama tiyatro zaman isteyen bir dal. Aslında televizyon için düşündüğüm projeler var. Müzik programı, şov programı... Bu tür programları daha önce de yapmışım.

Dizi düşünüyor musunuz?

Kafama göre bir şey olursa, süper olur. Romanik de, komedi de olabilir.

Dinleyicilerinin yıllardır değişmediği yorumunu yaptığı, hatta kendisine 'Ajda Pekkan'ın erkek versiyonu' denildiğini söyleyen Sinan Özen, "Evet, bu durumun reçetesini yakında Kiler marketlere koyacağız" esprisini yaptıktan sonra, "Düzenli bir hayatım var. Alkol ve sigara kullanmıyorum, spor yapıyorum. Biraz da genetik galiba" diyor.

"KADININ DEĞERİ LAFLA DEĞİL DAVRANIŞLA SAVUNULSUN"

"Kadınların değerinin çok iyi anlaşılması gerekiyor. Çünkü kadının ettiği her tohumdan bir evlat filizleniyor. Babama, bunca yıldır ev hanımlığı yapan annemi bir ömür boyu sırtında taşısa bile hakkını ödeyemeyeceğini söylüyorum. Ben ülkemde kadının değerinin söylemlerle değil davranışlarla savunulmasını istiyorum. Kadının saygınlığının iade edilmesi gerekiyor. Her gün gazetelerde bir kadın ölümü okuyoruz. Eşitlik diyorsak, samimi bir eşitlik olmalı. Kadınlara değer verdiğini söyleyeceksin, sonra stada gideceksin, ilk iş anneye küfredeceksin. Sokakta kavga edeceksin, anneye küfür edeceksin... Bu samimi mi?"

Ben iyi olacağım ki, başkasına faydam olsun. Gözü doymayan, "Hep bana olsun" diyen, hayatta paylaşma zerre kadar yanaşmayan insanlar varken, dünya kötülüğe kalır. İyi insanlar güçlü olmadıkları takdirde kötülük alır başını gider. Çünkü kötülük lezzetlidir, kolaydır. Onun için bizler mücadele etmeye devam edeceğiz, kötülükle savaştığımız. Ben de ilke olarak işimi bu kriterlerle yaparım, böyle yapamayacaksam da onurumla noktalanm.

Bunlar kırıncı duygular. Siz nereden güç alıyorsunuz?

Olmaz mı? Bizler duygulanmızla yaşayan insanlarız. Ama gerçek sevenlerimizden, dostlarımızdan güç alıyorum. Hayranlarım için de "Onlar benim fanlarım değil, canlarım" derim. Beklentisiz dostluklar en büyük hazinedir. Dostlukların da mevkiye ve makama göre değildir. Çünkü insana, insan diye bakıyorum. Her vesileyle de şunu söylerim, "Lütfen sevin. Dünyayı sevgi kurtaracak." Bunlar klişe gelebilir ama gerçek.

Diyorlar ki "Dünya geliyor." Bana göre gelişmiyor. İnsanlık tarihine bakalım. Evet, teknoloji had safhada gelişmiş. Peki insanlık gelişmiş mi? Hayır. Neden? Hâlâ savaşlar varsa, hâlâ insanları öldürüyorsak, hâlâ birileri açken biz tok yatıyorsak, demek ki insanlık gelişmemiş. Hayat 'lay lay lom'la geçmiyor. Gerçekleri dile getirmek lazım. Ben bunları söylemek ve elimi taşın altına koymak, faydalı olmak istiyorum. Eğer bu ülkeye faydalı olmak isteyen insanlar varsa, 'alo' desinler, seve seve koşarım.

Zaten kanserle ilgili bir sosyal sorumluluk projesine katıldınız...

İçimi acıtan bir konudur o proje. Sonuç alamadık, sözlü ve yazılı basından hiçbir destek görmedik. Ama halktan geri dönüş aldık. Sigarayı bırakan çok sayıda insan oldu. Medya biraz daha destek olsaydı çok daha fazla insana faydamız olurdu. Ben, rant kaygısı taşımayan her samimi projede yer almaya hazırım.